22/12/2022

22 Δεκεμβρίου: Εορτάζει η Αγία Αναστασία η Φαρμακολύτρια

/ Βίοι Αγίων

> Ἀναστασία φάρμακον πιστοῖς μέγα,
> Πᾶν φάρμακον λύουσα, καὶ κεκαυμένη.
> Καύθη Ἀναστασία πυρὶ δευτέρᾳ εἰκάδι λαύρῳ.

Η καταγωγή της **Αγίας Αναστασίας**ήταν από την Ρώμη. Ο πατέρας της ονομαζόταν Πραιτεξτάτος και ήταν Ρωμαίος πατρίκιος ενώ την μητέρα της την έλεγαν Φαύστα. Η Αναστασία διακρινόταν για την ομορφιά του σώματος, τη μόρφωση, το άμεμπτο ήθος και τη σωφροσύνη της.

Παντρεύτηκε σε νεαρή ηλικία τον Ποπλίωνα, άρχοντα των Ρωμαίων και φανατικό ειδωλολάτρη. Η Αναστασία όμως, κατηχήθηκε στο λόγο του Χριστού και έλαβε το

Θείο Βάπτισμα. Επειδή δεν φανέρωσε δημόσια, λόγω του ανδρός της, την χριστιανική της πίστη βοηθούσε κρυφά όσους είχαν ανάγκη από ένα χέρι βοηθείας ή ένα λόγο παρηγοριάς. Ντυνόταν πενιχρά και μετέβαινε στις φυλακές πηγαίνοντας τροφή και χρήματα. Γι' αυτό ονομάστηκε «Φαρμακολύτρια».

Όταν έμαθε ο Ποπλίωνας την δράση της Αγίας, εξοργίστηκε. Αρχικά προσπάθησε να την μεταπείσει με συμβουλές. Όμως, η Αναστασία παρέμενε ακλόνητη στην πίστη της ακόμα και όταν την κακοποίησε. Αυτή η επιμονή της, εξόργισε τον Ποπλίωνα και την κατέδωσε στον αυτοκράτορα Διοκλητιανό, ο οποίος διέταξε την φυλάκισή της. Επειδή εξακολουθούσε να υμνολογεί τον Κύριο, ο Διοκλητιανός διέταξε τον βασανισμό της.

Τελικά η αγία Αναστασία παρέδωσε το πνεύμα της στην πυρά το 290 μ.Χ.

Λειτουργικά κείμενα
Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)
Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.
Τῶν μαρτύρων ταῖς χρείαις διακονήσασα, μαρτυρικῶς ἐμιμήσω τὰς ἀριστείας αὐτῶν, δι' ἀθλήσεως ἐχθρὸν καταπαλαίσασα· ὅθεν βλαστάνεις δαψιλῶς χάριν ἄφθονον ἀεί, θέοφρων Ἀναστασία, τοῖς προσιοῦσιν ἐκ πόθου τῇ ἀρωγῇ τῆς προστασίας σου.

Κοντάκιον
Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.
Οἱ ἐν πειρασμοῖς, καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντες, πρὸς τὸν σὸν ναόν, προστρέχοντες λαμβάνουσι, τὰ σεπτὰ δωρήματα, τῆς ἔν σοὶ ἐνοικούσης θείας χάριτος Ἀναστασία· σὺ γὰρ ἀεί, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

Ὁ Οἶκος
Τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου συνεπώνυμος οὖσα, πεπτωκότα με νῦν ἀνάστησον ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν θαυμάτων τῶν σῶν, σταγόνα ἐπιστάξασα, Μάρτυς τῇ ψυχῇ μου, καὶ τὸν φλογμὸν τῆς δεινῆς ἁμαρτίας κατασβέσασα· τὸν κόσμον γὰρ διασῴζεις ἐκ παθῶν πολυτρόπων ἑκάστοτε, ὧν περ κἀγὼ πεπείραμαι· σὺ γὰρ πάντα τοῖς πᾶσι παρέχουσα, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

Κάθισμα
Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.
Τῶν Μαρτύρων ζηλοῦσα τὴν ἀρετήν, συμπαθείᾳ καρδίας τούτων θερμῶς, ταῖς χρείαις ἑκάστοτε, διηκόνεις θεόπνευστε, καὶ τοὺς ἰχῶρας πίστει, ἐξέματτες χαίρουσα, ἐν μηδενὶ θεμένη, τὰ πρόσκαιρα βάσανα· ὅθεν ἐπὶ τέλει, συσχεθεῖσα καὶ πόνους, πολλοὺς ὑπομείνασα, στερροτάτως ἐνήθλησας, Ἀναστασία πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι

πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.